

Jensen, Hanning Jensen, K. Jensen, M. Jensen, Jørgensen, Jørgensen, Korsgaard, Kvist, C. Larsen, S. R. Larsen, Lauridsen, Mølgaard-Nielsen, N. Nielsen, Nyholm, Nøhr, Olsen, Olesen, Ovesen, P. Pedersen, Pingel, Plesner, Rasmussen, C. Ravn, Rosager, Svendsen, N. Sørensen, E. Sørensen, J. Sørensen, S. Sørensen, Tang, Tauber, Trier og Tutein.

Stemte ikke.

Naberg, Andersen (Thisted Amts 3dje Valgfreds), Brockenhuus-Schack, Dahl, Dinesen, Rosen, Scharling og Scheel.

Fraværende med Orlov.

C. Thomsen.

Fraværende.

Wagner, Andersen (Odense Amts 2den Valgfreds), Bahnsen, Bjørnbak, Gad, J. Hage, Hammerich, Hedemann, Holch, Jagd, Klein, L. Larsen, L. C. Larsen, N. J. Larsen, Leth, Lüttichau, K. Nielsen, Nielsen-Grøn, L. Pedersen, N. Ravn, J. Scavenius, D. Scavenius, T. Thomsen og Tvermøes.

Formanden (Høgsbro): Samtykket til de omtalte Endringsforslags Foretagelse er altsaa givet. Jeg skal endnu med Hensyn til Endringsforslagslisten bemærke, at i Endringsforlaget Nr. 3, 2den Linie staar der ved en Trykfejl „i“ i Stedet for „i“. I Betænkningen Sp. 568 staar der i Linie 10 „1885—91“ i Stedet for „1885—89“.

Samtlige Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Bojsen): Det havde været Forslagsstillernes Ønske, at den foreliggende Sag kunde have ligget paa Tingets Bord en god Stund tidligere, end det virkelig er lykkedes. Jeg skal ikke her komme ind paa yderligere at drøfte de forskellige Hindringer, som have ført til, at Sagen først nu kan komme til anden Behandling. Blandt andre Hensyn har der ogsaa været dette, at det selvfølgelig har været Forslagsstillernes Ønske at kunne fremlægge Sagen for Tinget til anden Behandling i en saadan Skikkelse, at vi kunde vente, at den kunde endelig gennemføres som Lov. Jeg

skal ikke her komme ind paa at gentage alt, hvad der udførlig er udbilket i Betænkningen. Der er af det relative Flertal gjort saa vidtløftig Rede for Motiverne saa vel til Forslaget som til de stillede Endringsforslag, at jeg ikke behøver i Detaillerne at komme nærmere ind derpaa. Jeg vil kun fremhæve nogle enkelte Hovedmomenter, hvorpaa det foreliggende Forslag støtter sig.

Da jeg tillod mig at forelægge dette Lovforslag i Behandelsen af Samlingen, fikte det med den Motivering, at jeg ønskede det betragtet som et Led i Løsningen af den socialøkonomiske Opgave, og set fra dette Synspunkt have vi under den videre Behandling af Sagen fastholdt den Tanke, at for saa vidt man her var inde paa en partiel Toldreform, maatte den være knyttet til en Rettelse af Livsfornødenhederne i egentligste Forstand. Jeg vil altsaa sige, at det er den strengeste demokratiske Side af Toldreformen, vi her have taget frem. Vi have udvidet Omfanget af det oprindelige Lovforslag, der kun omhandlede Sukker, til Ris og Petroleum, og det er bygget netop paa den samme Betragtning, at vi have villet tage de Varer med, som i egentligste Forstand i højeste Grad kunne betragtes som de egentlige Livsfornødenheder, og paa hvilke Tolden spiller en saadan Rolle, at Nedsættelsen vil i høj Grad mærkes af Forbrugerne. Der kunde ikke i den Henseende lettelig være Spørgsmaal om andet Valg end det, der er gjort, idet de tre Varer, som ere medtagne ved denne Reform, være en Told, der svarer til henholdsvis 80, 60 og 30 pCt. af Varens Værdi. Vi have endvidere, men ingenlunde af Mangel paa Interesse for andre Opgaver, der ere stillede ved en Toldreforms Gennemførelse, strængt holdt os til det her foreliggende, idet vi ønskede at begrænse Opgaven saaledes, at den vilde være lettere at gennemføre, thi det er indlysende, at det er forholdsvis kun saa Sætter paa Toldloven, som ere af den Bestaafenhed, at de kunne tages ud af Forbindelsen med den øvrige Toldlovgivning, uden at man river noget i Stykker eller bringer noget i Uorden. Saaledes have baade Hensigtsmæssighedsgrunde og egenlige politiske Motiver forenet sig om at holde os strængt til, hvad jeg kalder den egentlig socialøkonomiske Side af Toldreformen, en Rettelse af Skatterne paa Livsfornødenhederne. Der er nu til min og vistnok til fleres Forbavselse gjort den Optattelse gældende, at hvad man hidtil fra demokratisk Side har anset for at være saa at sige Grundbetragtningen overfor Toldspørgsmaalet, dette, at de indirekte Afgifter ere i og for sig en mindre retfærdig